

UMOCNIENI DUCHEM ŚWIĘTYM ZDĄŻAMY KU JUBILEUSZOWI ROKU 2033

Przygotowanie świeckich jako globalnej siły w Duchu Świętym do podjęcia nowej ewangelizacji

W dniach 20-24 stycznia 2020 r. w Betlejem odbyła się międzynarodowa konferencja liderów-ewangelizatorów zorganizowana przez EWANGELIZACJĘ 2033 (EVANGELIZATION 2033), inicjatywę zapoczątkowaną przez o. Tom Forresta, CsSR. On i cała grupa tworząca inicjatywę EWANGELIZACJA 2033 nakreślili WIZJĘ 2033 – obchodów **JUBILEUSZU JUBILEUSZÓW w roku 2033**.

Przygotowaniem do tych obchodów jest **DEKADA EWANGELIZACJI 2020-2029**, której celem jest rozwój i wzmocnienie nowej ewangelizacji na całym świecie. Mając na uwadze, iż bez zaangażowania świeckich nie będzie rozwoju nowej ewangelizacji, Ewangelizacja 2033 dąży do zebrania liderów szkół ewangelizacji, ośrodków formacji ewangelizacyjnej czy innych wspólnot, by wspólnie modlić się o nowe wylanie Ducha Świętego, dzielić się doświadczeniem prowadzenia ewangelizacji i wypracować sposoby mobilizacji świeckich zdolnych do podjęcia szkolenia ewangelizacyjnego i dzielenia się Dobrą Nowiną na całym świecie. Forum współpracy liderów jest Stowarzyszeniem Koordynatorów Katolickich Szkół Ewangelizacji (Association of Coordinators of Catholic Schools of Evangelization – ACCSE). Jego europejską częścią, ACCSE Europe, kieruje obecnie Albert Galea, jeden ze współorganizatorów konferencji w Betlejem.

Spotkanie w Betlejem zgromadziło 75 uczestników (w tym 20 osób duchownych) z 20 krajów: z Europy, obu Ameryk, Azji i Afryki. Byli wśród nich: bp George Dodo z Nigerii, bp Guillermo Afable z Filipin i abp Grzegorz Ryś z Polski. Polskie szkoły/ośrodki ewangelizacji reprezentowało 10 osób.

Uczestnicy konferencji w kościele św. Katarzyny w Betlejem (autor zdjęcia: Andrzej Lewek)

Temat konferencji: „**Umocnieni Duchem Świętym zdążamy ku jubileuszowi roku 2033. Przygotowanie świeckich jako globalnej siły w Duchu Świętym do podjęcia nowej ewangelizacji**”, był omawiany w czasie wykładów, seminariów oraz dyskusji plenarnych, a także był rozważany w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu. Głównymi mówcami byli o. Gino Henriques, CsSR z Singapuru, międzynarodowy dyrektor Ewangelizacji 2033, dr Mary Healy z USA, abp Grzegorz Ryś z Łodzi oraz Zoltan Kunszabo, diakon stały z Budapesztu.

W pierwszym dniu konferencji, poświęconym wzrastaniu Kościoła przez czynienie uczniów, wykład zatytułowany: „Dlaczego nowa dekada ewangelizacji?”, wygłosił o. Henriques. Podkreślił, że – jak czytamy w Dziejach Apostolskich – Jezus nakazał swoim uczniom, by zaczęli głosić Dobrą Nowinę od lokalnych wspólnot – w Jerozolimie – a następnie w całej Palestynie i na krańcach świata, i by czynili to w mocy Ducha Świętego. „Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1,8). Świeccy i duchowni winni wspólnie kontynuować dzieło nowej ewangelizacji w mocy Ducha Świętego w sposób efektywny, świadcząc o Jezusie w swoim najbliższym otoczeniu, w swoich krajach i na całym świecie. Zachęcają do tego papieże w swoich encyklikach i przemówieniach, podkreślając, iż ewangelizacja jest podstawowym zadaniem Kościoła. Do podejmowania działań ewangelizacyjnych zachęcał także abp Leopoldo Girelli, nuncjusz papieski w Izraelu, w kazaniu

wygłoszonym podczas Eucharystii sprawowanej w pierwszym dniu konferencji. Z wielkim naciskiem podkreślał, iż polecenie **głoszenia Dobrej Nowiny dotyczy wszystkich chrześcijan wszelkich czasów**, choć w różnym stopniu. Przywołał słowa zachęty Papieża Franciszka, by każdy wierzący włączył się w ewangelizację, bowiem jak Pan był z tymi, którzy pierwsi przyjęli wezwanie do ewangelizowania, tak też jest z nami we wszystkich przedsięwzięciach.

W czasie popołudniowych seminariów uczestnicy omawiali trzy tematy: „Ewangelizatorzy wezwani do trwania w relacji z Chrystusem”, „Ewangelizatorzy wezwani do integrowania swojego życia i misji” oraz „Szkoly ewangelizacji wezwane do trwania we wspólnocie: z Kościołem i innymi ośrodkami ewangelizacyjnymi”.

Drugim mówcą pierwszego dnia była dr Healy, która przybliżyła temat obecności świeckich w Dziejach Apostolskich oraz rolę Maryi jako modelu ucznia posłanego z misją głoszenia Dobrej Nowiny.

Drugi dzień konferencji dotyczył wyzwań, z którymi muszą się zmagać ewangelizatorzy w trakcie swojej misji. W ten temat wprowadził abp Ryś, omawiając niezastąpioną rolę świeckich w ewangelizacji. Przytoczył wiele cytatów z dokumentów papieskich, synodów i wypowiedzi teologów, uwypuklających rolę świeckich. Z kolei Zoltan Kunszabo omówił decyzje, które winien podjąć świecki lider: ofiarować Bogu całe swoje życie, uważać, że Bóg sam mu wystarczy, być wiernym pomimo licznych przeszkód, skupić się na swojej misji, poświęcać uwagę ludziom, a nie przedmiotom, zawsze wybierać dobro wspólne oraz dzielić się wszystkim co posiada w służbie Kościołowi.

Abp Grzegorz Ryś, dr Mary Healy, o. Gino Henriques (autor zdjęcia: Andrzej Lewek)

Seminaria poświęcone były następującym tematom: nowe sposoby ewangelizacji parafii, nowe sposoby dotarcia do tych, którzy nie chodzą do kościoła oraz sposoby współpracy duchowieństwa ze świeckimi na wszystkich poziomach. W czasie wieczornej adoracji Najświętszego Sakramentu „Jezus uzdrawia” uczestnicy modlili się o uzdrowienie fizyczne i duchowe.

„Praktyczne działania w ewangelizacji” były tematem wiodącym trzeciego dnia konferencji. Zapoczątkował jego omawianie abp Ryś w nauczaniu zatytułowanym: „Konfrontacja współczesnych przejawów zła z mocą Ewangelii”. Wskazał na siedem cech współczesnego świata: społeczeństwo zdominowane przez zmiany; masowość – metropolie, tłumy; konsumpcjonizm – wydajemy pieniądze, których nie mamy na rzeczy, których nie potrzebujemy; społeczeństwo informacji – nauka nie jest już autorytetem; wszechobecne „teraz” – brak cierpliwości; samotność i niezdolność do dialogu; podziały, wojny, nienawiść. Ewangelia wskazuje na międzyosobowe relacje, świadectwo świętości, sens życia czy też wyższość czasu nad przestrzenią.

Seminaria na temat ewangelizacji rodzin, młodzieży i marginalizowanych uwydatniły potrzebę priorytetowego traktowania małżeństwa i rodziny, znaczenie modlitwy i sakramentów, zmiany nastawienia i zapалу prorockiego.

Tego dnia uczestnicy odwiedzili Bazylikę Narodzenia w Betlejem i Pole Pasterzy w pobliskim miasteczku Bajt Sahur. Eucharystii sprawowanej w kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej przewodniczył bp Dodo z diecezji Zaria w Nigerii.

Kolejny dzień konferencji był poświęcony długoterminowej strategii przynależności uczniów. Diakon Kunszabo podzielił się swoim doświadczeniem pracy z liderami wspólnot ewangelizujących różne środowiska na Węgrzech. W trakcie sesji panelowej s. Mary O’Duffy z Irlandii omówiła krótko historię inicjatywy: Ewangelizacja 2000 i ACCSE/2000, które teraz przekształciły się w Ewangelizację 2033 i ACCSE 2033, inicjatywy promujące kolejną dekadę ewangelizacji 2020-2029 przed Jubileuszem Roku Odkupienia.

Celem Stowarzyszenia Koordynatorów Katolickich Szkół Ewangelizacji jest służba biskupom i innym pasterzom Kościoła w dziele katolickiej ewangelizacji, a celem szczególnym jest popieranie szkół katolickiej

ewangelizacji na poziomie krajowym, diecezjalnym i parafialnym. Stowarzyszenie zmierza do tworzenia ducha wspólnoty i współpracy pomiędzy istniejącymi przedsięwzięciami ewangelizacyjnymi oraz ducha braterstwa i jedności między moderatorami i animatorami zaangażowanymi w formowanie katolickich ewangelizatorów na całym świecie. Opierając się na podstawowej zasadzie, iż posługa pastoralna i konkretne programy duszpasterskie muszą być dostosowane do sytuacji eklezjalnej, kulturowej i geograficznej danego miejsca, Stowarzyszenie:

- nie narzuca jednego i jedyne planu, techniki czy metody ewangelizacji,
- nie proponuje jednego i wystarczającego rozwiązania problemów napotykanym w katolickiej ewangelizacji,
- nie jest inicjatywą związaną z konkretną osobą, ruchem czy strategią kościelną,
- nie jest alternatywą czy opozycją dla już realizowanych programów ewangelizacyjnych na poziomie diecezji lub parafii,
- nie jest ściśle formalną organizacją posiadającą określone struktury ani tym bardziej jakimś nowym ruchem kościelnym,
- nie działa poza Kościołem ani nie podejmuje jakichkolwiek przedsięwzięć bez ustalenia z hierarchią Kościoła – na poziomie lokalnym i regionalnym,
- nie jest oficjalnym działaniem hierarchii, lecz prywatną inicjatywą wewnątrz katolickiego Kościoła.

Charakter Stowarzyszenia jest: katolicki w odniesieniu do członkostwa, nauczania i zadań; międzynarodowy, otwarty na koordynatorów katolickich szkół ewangelizacji na całym świecie; nieformalny: członkostwo jest nieformalne i nie podporządkowane Stowarzyszeniu. Katolickie szkoły ewangelizacji są w całkowitej jurysdykcji kompetentnej władzy kościelnej. Wszystkie szkoły zrzeszone w Stowarzyszeniu zachowują pełną autonomię. Innymi słowy, specyfika każdej ze szkół (cele, metody, pomoce formacji) kształtuje się w zależności od sytuacji eklezjalnej i kulturowej szkoły, jej szczególnego zadania oraz darów i charyzmatów jej założycieli i pasterzy. Wszystkie szkoły muszą posiadać aprobatę swojego lokalnego biskupa.

Członkowie Stowarzyszenia stoją na stanowisku, że każda ewangelizacja zaczyna się od głoszenia kerygmatu przez słowa i czyny (Ewangelii nuntiandi, 27), wzywającego osoby do pełnego nawrócenia i budowania więzi z Jezusem Chrystusem, które prowadzi do pełnego i aktywnego członkostwa w Kościele katolickim oraz do służby we wspólnocie Kościoła, będącej Ciałem Chrystusa – ewangelizować w Kościele, z Kościołem i przez Kościół.

Seminaria dotyczyły Ewangelizacji 2033 na poszczególnych kontynentach. W ich trakcie uczestnicy dzielili się swoim rozeznanie odnośnie do priorytetów i działań, które należy podjąć w najbliższych latach. Podkreślali znaczenie jedności i modlitwy, znajomości Biblii, potrzeby budowania wspólnot, prowadzenia szkoleń dla świeckich, seminarzystów i katechistów, przekazywania Dobrej Nowiny przez media społecznościowe. Propozycje działań: dzielenie się zasobami i środkami, wzmacnianie świadomości potrzeby ewangelizacji i zaangażowania wszystkich wierzących, współpracy między poszczególnymi szkołami, wspólnotami, ruchami.

Msza św. w Bazylice Narodów (autor zdjęcia: Andrzej Lewek)

W ostatnim dniu udaliśmy się do Jerozolimy, gdzie w Kościele Wszystkich Narodów na Górze Oliwnej, obok ogrodu Getsemani, Fr Henriques sprawował mszę rozesłania: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 28,19). To symboliczne miejsce upamiętniające modlitwę Jezusa przed aresztowaniem stało się dla uczestników konferencji miejscem rozesłania do kontynuowania dzieła Ewangelizacji 2033.

Maria Kantor